

ΔΙΑΛΟΓΟΣ

ΜΑΓΝΙΤΟΥ ΚΑΙ ΜΑΡΓΑΡΗΤΟΥ.

ΜΑΓΝ. Ὁρᾶς, ὦ πολύτιμε Μαργαρίτα, ὅτι καὶ ὑψι-
 λότερον τρόπον τοῦ ἀργυρολογεῖν εὔρον, διὰ τῆς ἐλ-
 κυστικῆς ἢ ἐρπυστικῆς, καὶ ἀπωθητικῆς ἢ ἀρνητικῆς
 δυνάμεώς μου; Ἀπὸ τὸν πρῶτον χρόνον τοῦ ὑπερμε-
 σάζοντος τρανοῦ χρόνου, χρόνου τῶν χρυσοφότων καὶ
 τῆς ἀργυροπρόδου μου, μέχρι τῆς σήμερον, ἔλκω ὅλους
 ἐκείνους τοὺς ἀργυροστίλπνους ἀργυροπράκτορας, καὶ
 ἀρνοῦμαι πάντας! πάντας τοὺς ἀρνούμενους τὴν μα-
 μωνικὴν μου πρόδον! Ἰδοῦ, ἰδοῦ καὶ τώρα, τυμπανι-
 στρίζουσαί με κωδωνίζοντα, καὶ συρτοπολκοχορεύουσαι
 αἱ νεάνιδές μας κρουνηδὸν ἐν τῇ εὐρυγύρῳ αἰθούσῃ μου
 ἐκτευναχθήσονται τ' ἀργύρια. Ἀργυρος, ἀργυρος! καὶ οὐ-
 δὲν ἄλλο! Πατρίς, θρησκεία, ἔθνος, παιδεία, πάντ'
 ἔμμεσα καλυπτικά ὄργανα τῆς ὑποκριτικῆς ἀργυρο-
 λογίας μου, κατὰ σκανδαλικῶν πετρῶν ῥίπτω ἅπ' ἐ-
 μοῦ! Τί λέγεις; Δὲν ἔχει οὕτω;

ΜΑΡΓ. Ὅρῳ, ὦ σκοτοδύνα ἐσχωρασμένη Μαγνήτα,
 ἀλλ' οὐ διορῶ, ὡς οὐ διορῶσί τε καὶ οἱ φιλόμουσοι καὶ
 μουσοφίλητοι Σμυρναῖοι ἱστάμενον ἐν τῇ κόρῃ τοῦ ὀφθαλ-
 μοῦ, ὀφθαλμοῦ τῆς φωτοδόχου Ἀσίας καὶ διαφράττοντα
 τὰς εἰσόδους τῶν ἡλικακτινοβολούντων πολυτλημῶνων
 πρέσβειων τῆς ζωηφόρου παιδείας, τῆς μικρορῥαδιοურ-
 γούσης ἀρνητικῆς σου δυνάμεως ἔνεκα! ὥστε οὐδε-
 μία ἀντανακλῶσα χιτὶς φωτὸς δύναται νὰ εἰσέλθῃ ἀπ-
 εικονίζουσα; θεσπεσιῶς, ἐν τῇ ἀμφιβόλῃ στρουειδῇ πα-
 σταδί τοῦ Εὐαγγελίζοντος ὀπτικοῦ νεύρου, σὲ τὸν μαυ-
 ροδότην ἐσαι ἀπαισίῳν μεγάλων συμβεβηκότων ἐκ
 σοῦ τοῦ σμικραιτίου παρεκτὸς ἐὰν θεανδρικῶς ψυχο-
 σωτήριος Ἀσκληπιαδικὴ χεὶρ σὲ ἐξοβελήσῃ τοῦ συνόλου
 Ἀσιατικοφθάλμου, καὶ σὲ κατατήξῃ εἰς τὸ Ποσειδῶ-
 νιον πῦρ πατόκορφα σὺν ἀμφοτέρας ταῖς δυνάμεσί σου!
 πρὸς δοξάν καὶ καύχημα τοῦ δικαίου, θεραπείαν δὲ τοῦ
 τε ὀφθαλμοῦ καὶ ἅπαντος τοῦ Ἀσιατικοῦ σώματος!
 Τοσοῦτοι μαῦροι χρόνοι πρῆλθον καὶ οὐδεὶς ἀδαμάν-
 τιος φωστήρ διελάμψεν εἰς τὴν ἐστίαν ταύτην τῆς ἀν-
 θρωπότητος, διὰ τὴν πετροσκανδαλικὴν ἀργυροκορε-
 στίαν σου!

Ἰδοῦ καὶ πρόχειρος δηλωτικὴ ἀνάμνησις!

ΜΑΓΝ. Μωραίνεις χρονοτριβῶν ἐπὶ τοσαῦτα ἔτη,
 ἐξαντλουμένων τῶν Μαργαρητικῶν στιλπνῶν δυνάμε-
 νῶ σου, ἐν τῇ ἀμώμῳ καὶ Φωτεινῇ ἔδρᾳ σου πρὸς

φωτισμὸν καὶ κατακόσμησιν τῆς ὥραιας καὶ παμ-
 πληθοῦς θήλεως νεολαίας μας. Μωραίνεις ἀσέγγαστε,
 καὶ σὺ καὶ τοσοῦτοι ἄλλοι ὁμοίλαμπροι φωτοδότηρες,
 τῆς κερδοσκοπείας οἰχομένης! Χράματα, χράματα!
 λέγουν τὰ συλλαλητικὰ βιβλία τοῦ Βιβλιοπώλου κυ-
 ρίου.....

Ἀπωθητέον σοι δεῖ τῷ ἀρνητικῷ μου πῶλῳ, ἐπεὶ
 περ σπανίζεις τὴν βαλκαντικὴν μου πρόδον, καὶ δι'
 ὅπερ δυσαπονούπτως ἐκόφευστα εἰς τὴν ἀπειροφελτικὴν
 ὑπαρξίν σου καὶ τοσοῦτων ἄλλων λαμπροκοσμητάντων
 τὴν θῆλυν νεολαίαν μας φωταγωγίων, διὰ καύχημα
 μὲν τῶν πέριξ ἑτεροστοιχοῦντων ἡμᾶς συνωνύμων μου
 μετὰλλων, ὅπλον δὲ καθ' ὑπόκρισιν τούτων ἐκ τούτου
 κατὰ σοῦ τοῦ λαμπτήρος καὶ τῶν ὁμογενῶν σου!

ΜΑΡΓ. Εἶεν· ἀλλὰ φέρε δὴ, ὦ θαυμάσιε διερευνη-
 σμεν ἕκαστα, τῆς Θεμιδικῆς πλαστικῆς προηγου-
 μένης, τίς ὁ προσκεκοφὼς καὶ ὁ προσκόπτων πρὸς τὴν
 παροῦσαν πρόδον τοῦ ἸΟ' αἰῶνος, τὴν ἀληθῆ τρο-
 φὴν τῆς τε θήλεως καὶ ἀρρένικῆς νεολαίας, ἀρχὴν λαμ-
 βανόντων ἡμῶν ἐκ σοῦ, ὡς ἀπαρτίζοντος ἀφανῶς πως
 οὐσιωδέστατον κεφάλαιον τοῦ σκοποῦ, εἰς τρόπον ὥ-
 στε νὰ ἐκτραγωδῇσωμεν τῆς φωτοβεστικῆς μας μοί-
 ρας τὸν ἄτρητον ἱστὸν ἐπὶ τοῦ ὑψιτενοῦς γαυριῶν-
 τος τρχήλου σου, εἰς στιγματισμὸν τῶν ὑπὸ τοῦ προ-
 βάτου κωδὶφ τὴν ἀλωπεκὴν καλυπτόντων αἰώνιον.
 Λέγε μοι λοιπὸν πρῶτος, ἐπειδὴ καὶ Ἐρωστρατομα-
 νεῖς, καὶ «τὴν τροπ. γιὰ χαρὰν τὴν ἔχεις,» λέγε
 τοὺς χαμηλοτέρους ἀργυρολογητικούς σου τρόπους, δι'
 ὧν διανύττων ἐπὶ τριορόφῳ οἰκίᾳ καὶ συλλαλητικῆς ἐγένου,
 καὶ κομπάζεσαι ὑπερφυῶς, καταφρονῶν ἐντεῦθεν πᾶσαν
 ἐθνικὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ ἀναζώωσιν, λέγε μοι, πρὸς θε-
 οῦ, ἐξ ὑπαρχῆς τὰς ἀγριανδρείας σου! διότι ἡ φυσιο-
 γνωμία σου καὶ ὁ ὑψηλότερός σου τρόπος προδίδουν ἄ-
 πείρα Παρισιανὰ ἀπόκρυφα διὰ τοὺς ἀναγνώστας, ἐὰν
 ἔχουν ὑπομονὴν καὶ ἐπιμονὴν νὰ τ' ἀκούσων μέχρι τέ-
 λους.

ΜΑΓΝ. Ἔστω σοι, ἀνθ' ὧν ποτε ἡργυρολογισάμην
 ἐκ τῆς φωτοδόλου Φωτεινίζουσης θήλεως νεολαίας σου·
 διότι οἶδας, ὅτι καὶ ἐκ πάντων τῶν ἀργυροστίλπνων
 καὶ χρυσοβερνικωμένων βιβλίων αὐτῶν εἴλκυσα τὸν ἄρ-
 γυρον καὶ χρυσόν. Ἰδοῦ τὰ βιβλία γὰρ τρέφειν ὑμᾶς,
 μὲ καλυπτικάς ὑπερόγκους τιμὰς. Λοιπὸν ἐξ ὑπαρ-
 χῆς ἀκουσον.

Ἀπὸ ἀγρίους εἰς τὰ ἄγρια ὄρη τῆς Πετραίας Ἀρα-
 βίας σιδηρογεννηθεὶς εὐρέθην ἄγριος ἀγρίως ἐρρίμμενος
 εἰς τὰ ἄγρια ὄρη τῆς ἐρυθρόλου ὡς καὶ ὠξυδωμένος ἀ-
 γριοχαίτης ἐνώπιόν σου παρίσταμαι! Συλληφ.....

ΜΑΡΓ. Βαβαί! Πόσα ἄγρια ἔχεις! Καλὰ ἐμάντευσα!... Ἐ! λέγε!

ΜΑΓΝ. Ζωγρηθεὶς δ' ἀκολούθως παρ' Ἀραβῶν τινος, τοῦτομα Φεῖζ-Αἰθὰτ, τὴν τέχνην Χαλκίως (ἀτσπγκάνου), ἐκέισε θηρεύοντος, καὶ σφυρηλατηθεὶς παρ' αὐτοῦ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν πόλων μου ἐπὶ τοῦ ἄκμωνός του, εἰς τρόπον ὥστε ἐλυμαροδερινῶθην ἐπιμήκης ἐπὶ τὸ εὐγενέστερον, εἶτα ἐνεμαγνητίσθην μὲ τὴν παρὰ τούτου Μαγνήτιδα. Συλλαβὼν δὲ τὴν τε ἐλκυστικὴν καὶ τὴν ἀπωθητικὴν μου δύναμιν καὶ μεταβληθεὶς ὡς μὴ ὤφειλε, διὰ τὰς ἀμαρτίας τῶν ἀργυραποσυμνωθέντων παίδων σας, εἰς σιδηροῦχον ὑποξυδωμένον Μαγνήτην, ἐξῆλθον τέλειος τεχνίτης τοῦ τε μαγνητίζειν πανταχοῦ τὸν ἄργυρον καὶ ἀπωθεῖν τὸν ἀνάργυρον, ὡς μὴ ἔχοντα ἐγνωσμένην ἀνατροφὴν πρὸς τυμπανισμόν καὶ συρτοχόρευμα τοῦ ἤδη ἀνωτέρου ἀργυροτρόπου τῆς αἰθούσης μου. Ὄθεν καὶ ἡ εὐγνωμοσύνη μου ἀμάραντος διατηρεῖται εἰς τὸν αἰώνηστον Φεῖζ-Αἰθὰτ.

Φ. Α.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ προσεχές.)

ΠΕΡΙ ΕΥΜΑΘΕΙΑΣ ΤΩΝ ΖΩΩΝ.

(Συνέχεια Ἀριθ. 23.)

Ἦνοιον τὰς τάξεις των διὰ νὰ διέλθωσι τὰ ζῶα, καὶ διεύθυνον ὅλα των τὰ ὄπλα, ὅχι πλέον κατὰ τῶν ἐλεφάντων, ἀλλ' ἐναντίον τῶν ἀναβατῶν των. Ἀφ' οὗτου δὲ τὸ πῦρ ἔγινε τὸ στοιχεῖον τοῦ πολέμου καὶ τὸ κυριώτερον ὄργανον τοῦ ἐξολοθρευμοῦ, οἱ ἐλέφαντες οὔτινες φοβοῦνται τὴν φλόγα καὶ τὸν πάταγον τῶν πυροβόλων ἤθελον εἶσθαι μᾶλλον κινδυνώδεις παρὰ χρήσιμοι εἰς τὰς μεταγενεστέρας μάχας. Οἱ βασιλεῖς τῶν Ἰνδιῶν μολοντοῦτο ὀπλιζουσιν ἐλέφαντας εἰς τοὺς πολέμους των εἰς τὴν Κοκίνην καὶ λοιπὰ μέρη τῆς Μαλαβάρ, ὅσοι πολεμιστὰι δὲν μάχονται περὶ κήθηται ἐπὶ τῶν ἐλεφάντων. Ἡ αὐτὴ συνήθεια ἐπικρατεῖ εἰς τὴν Τόνκουϊν, Σιάμ καὶ Πηγου. Εἰς αὐτοὺς τοὺς τόπους εἰς τὰς πανηγύρεις προηγούται τῶν βασιλέων καὶ εὐγενῶν, καὶ παρακολουθοῦσι πάντοτε πολυπληθεῖς ἐλέφαντες πομπодῶς στολισμένοι μὲ δακτύλια χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ· τὰ ὦτα καὶ αἱ παρειαὶ των εἰσὶ ζωγραφισμένα μὲ διάφορα χρώματα, τοὺς στεφανάνουσι μὲ ἄνθη, καὶ πολλότατοι μικροὶ κώιδωνες κρέμονται ἀπὸ διάφορα μέρη τοῦ σώματός των, ἐναβρύνονται δὲ εἰς τοὺς λαμπροὺς στολισμούς, διότι εἰς ἐν εὐθυμοὶ καὶ φιλοφρονητικοὶ ἀναλόγως πρὸς τὸν ἀ-

ριθμὸν καὶ πολυτέλειαν τῶν κοσμημάτων των. Οἱ Ἀσιανοὶ, οὔτινες ἐξευγενίσθησαν πρῶτοι, παρατηρήσαντες ἀνέκαθεν τὴν θυμοσφοίαν καὶ εὐμάθειαν τοῦ ἐλεφάντος, τὸν ἐδίδον συστηματικὴν ἀνατροφὴν καὶ ἐτροποποιούν τας διαθέσεις του. κατὰ τὰ ἦθη των καὶ κατὰ τὰς ἐπιωφελεῖς ἐργασίας, εἰς τὰς ὁποίας ἡ δύναμις καὶ ἐπίδεξιότης του ἠδύναντο νὰ χρησιμεύουσιν.

Εἰς ἡμερωμένους ἐλέφας ἐργάζεται περισσότερον ἀπὸ ἐξ ἵππους, ἀλλ' ἀπαιτεῖ πολλὴν ἐπιμέλειαν καὶ οὐκ ὀλίγην τροφήν. Εἶναι ὑποκείμενος νὰ ὑπερθερμανθῇ καὶ πρέπει νὰ ὀδηγηθῇ δις ἢ καὶ τρίς τῆς ἡμέρας εἰς τὸ ὕδωρ. Μανθάνει εὐκόλως νὰ λούηται. Μὲ τὴν προβοσκίδα του ροφᾷ πολλὴν ποσότητα ὕδατος, τὸ φέρει εἰς τὸ στόμα του, πίνει ἐν μέρος, καὶ ὑψόνων τὴν προβοσκίδα του βρέχει ὅλον τὸ σῶμά του μὲ τὸ ὑπόλοιπον. Διὰ νὰ δώσωμεν ἰδέαν τινὰ τῆς ἐργασίας τὴν ὁποίαν κάμνει, καὶ τῆς εὐσώγου διαθέσεώς του, ἀρκεῖ νὰ σημειώσωμεν ὅτι εἰς τὰς Ἰνδίας, φάκκελοι πραγματειῶν, σάκκοι καὶ βαρέλια μετακομίζονται ἀπὸ τόπου εἰς τόπον. Οὗτοι βασιτάζουσι φορτία ἐπὶ τῶν νότων, τοῦ τραχήλου καὶ τῆς προβοσκίδος των, καὶ λαμβάνοντες εἰς τὸ στόμα των τὸ ἄκρον ἐνὸς σχοινίου, τὸ ὁποῖον δάκνουσι σφικτὰ μὲ τοὺς ὀδόντας, ἱσχύουσι καὶ δι' αὐτοῦ τοῦ μέσου νὰ μετακομίζουσι ταυτοχρόνως πολὺ φορτίον. Ἐνόνοντες τὴν σύνεσιν μὲ τὴν δύναμιν, ποτὲ δὲν συντρίβουσιν οὔτε βλάπτουσι τι τὸ ὁποῖον ἀφῆθη ἅπαξ εἰς τὴν φροντίδα των. Ἀπὸ τὰς ὄχθας τῶν ποταμῶν ἐμβάλλουσι βαρεῖς φακκέλους πραγματειῶν εἰς τὰς λέμβους χωρὶς νὰ τοὺς βρέχωσιν, τοὺς ἐναποθέτουσι προσεκτικῶς, καὶ τοὺς καταγάττουσιν εἰς τὰς ἀρμοδιωτέρας θέσεις. Ὅταν αἱ πραγματεῖαι ἐναποτεθῶσιν ὅπως οἱ κύριοι των τοὺς ὀδηγοῦν, ἐξετάζουσι μὲ τὰς προβοσκίδας των ἂν διάκηνται καλῶς, ἂν δὲ κἀνὲν βαρέλιον ἢ πιθόριον κυλίηται, ἀπέρχονται αὐθαρμῆτως εἰς ζήτησιν πετρῶν διὰ νὰ τὸ ὑποστηρίξωσι καὶ νὰ τὸ στερεώσωσιν εἰς τὴν θέσιν του.

Εἰς τὸν ἐλέφанта ἡ αἴσθησις τῆς ὀσφρήσεως εἶναι ὀξεῖα, ὅθεν αὐτὸς ἀγαπᾷ καθ' ὑπερβολὴν τὰ εὐσμα ἄνθη, τὰ ὁποῖα συναίγει ἐν πρὸς ἐν, τὰ σχηματίζει εἰς εἶδος ἀνθοδέσμης καὶ ἀφοῦ εὐχαριστήσῃ τὴν ρίνα, τὰ εἰσάγει εἰς τὸ στόμα του.

Εἰς τὰς Ἰνδίας οἱ οἰκόβοιοι ἐλέφαντες, εἰς τοὺς ὁποίους ἡ χρῆσις τοῦ ὕδατος εἶναι ἐπίσης ἀναγκαῖα, καλῶς ἢ τοῦ ἀέρος ἔχουσι πᾶσαν δυνατὴν εὐκολίαν νὰ λούονται. Τὸ ζῶον εἰσέρχεται εἰς τὸν ποταμὸν, ἕως ὅτου τὸ ὕδωρ φθάσῃ μέχρι τῆς κοιλίας του· τότε πλαγιάζει εἰς τὸ ἐν πλευρὸν, γερμίζει τὴν προβοσκίδα